

LYCIAN WAY TURKIJE

ZUIDERHUIS
NOVEMBER 2021

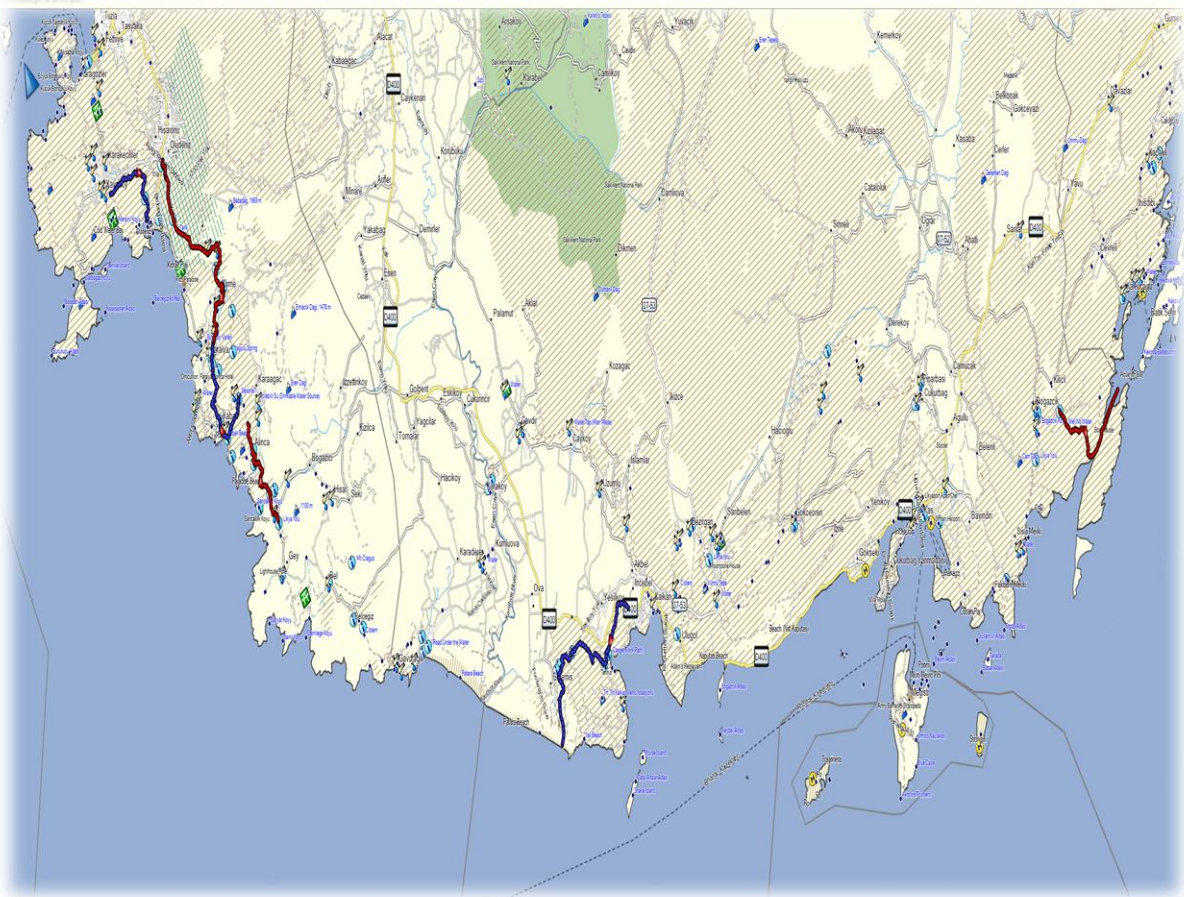
REISBESCHRIJVING

De Lycische kust wordt gekenmerkt door groene heuvels, steil uit de zee oprijzende bergen, goudgele smalle zandstranden, idyllische baaien en de prachtig blauwe tinten van de zee. Ten tijde van de Grieken en Romeinen was Lycië een rijk en dicht bevolkt gebied. Nu is het er vooral genieten van de ongerepte natuur.

Tussen Ölüdeniz (nabij Fethiye) en Geyikbayırı (ongeveer 20 km van Antalya) loopt de ‘Lycian Way’, het eerste langeafstandspad van Turkije en één van de mooiste wandelpaden ter wereld. In 29 etappes wordt ongeveer 540 km afgelegd. Zuiderhuis werkte een 8-daagse wandelreis uit langs de mooiste en meest interessante plaatsjes langs het Westelijke deel van het langeafstandspad. We wandelen langs pittoreske authentieke dorpjes, kleurrijke velden en enkele van de mooiste stranden en baaien van Turkije. We volgen oude Griekse en Romeinse paden langs de grillige kust, wandelen over geitenpaadjes door de bossen en dalen geregeld af naar een afgelegen baai voor een frisse duik in de azuurblauwe zee. Onderweg houden we halt bij restanten van de oude Lycische cultuur (verlaten dorpen, graftombes, ruïnes van Patara, ...) en brengen we een bezoek aan de archeologische site van Xanthos, de hoofdstad van het oude Lycië en bekend om zijn grafmonumenten en overblijfselen van een Romeins theater.

Dagelijks hebben we fantastische zichten over de Middellandse Zee, staan we versteld van de schoonheid van dit stukje Turkije en genieten we van de rust, ver weg van het massatoerisme.

Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die we hebben gedaan.

DEELNEMERS

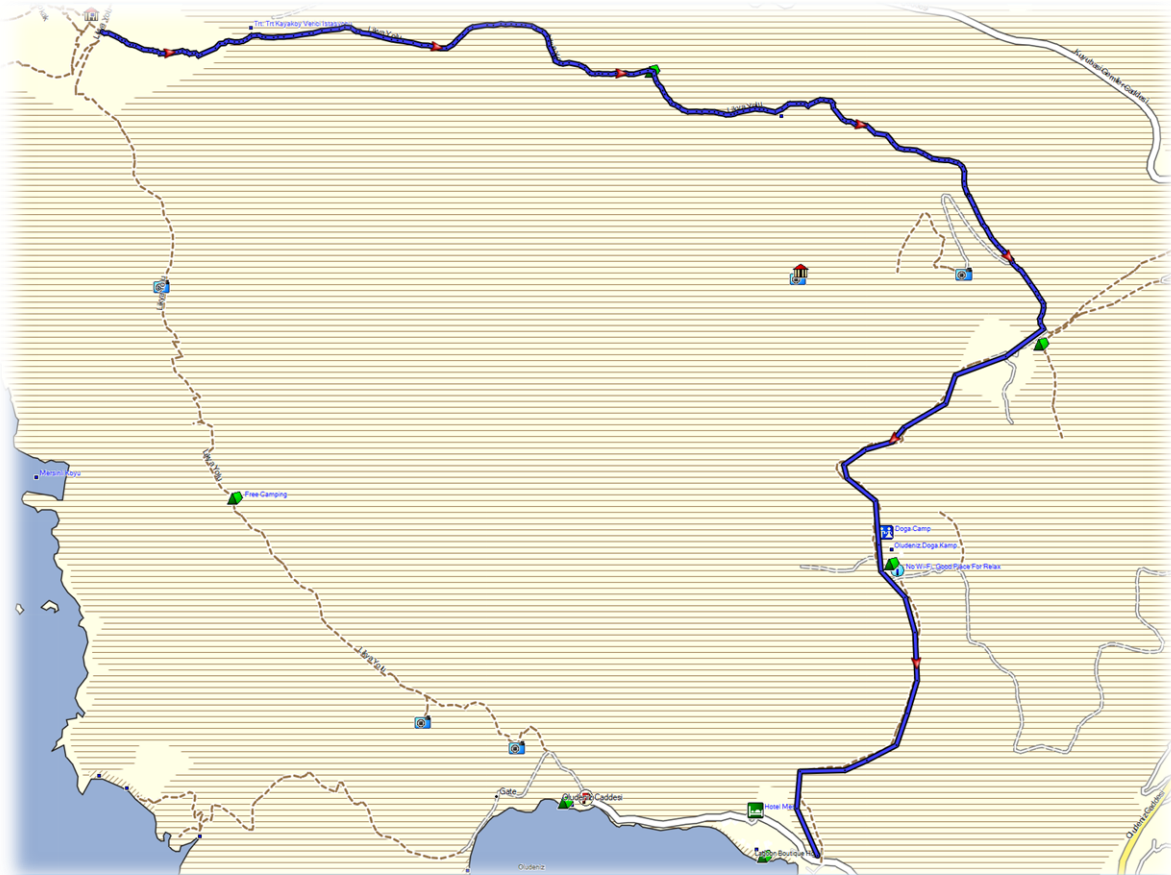
Van links naar rechts geknield : Ludwig D'Haese – reisleader (Merchtem) , Fernand Verstraete (Izegem), Joëlle De Hertogh (Dilbeek), Yves De Gelder (Erpe-Mere),

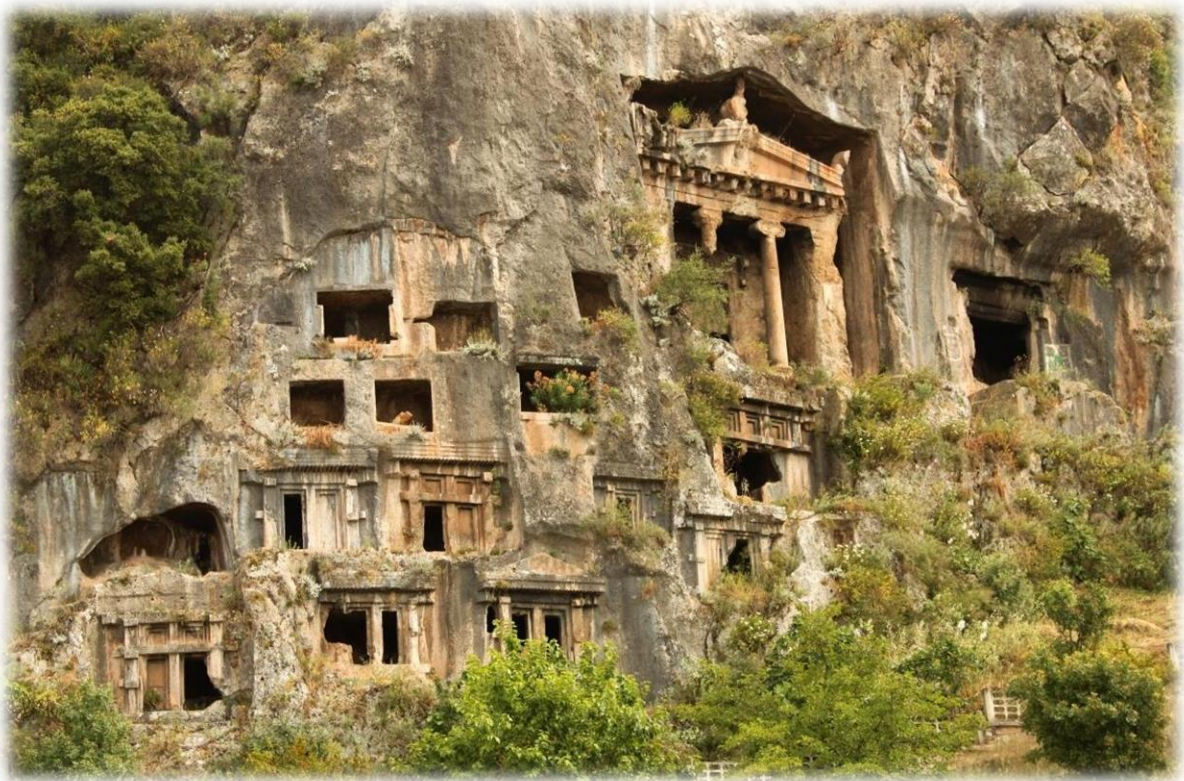
Van links naar rechts staande : Dirk Moens (Oostende), Mia Deschoolmeester (Dilbeek), Marie-Claire De Wulf (Koksijde), Patrick Vandenbussche (Koksijde), Leen Broeckx (Geel), Hilde Van Giel (Zoersel), Nicole Verstraete (Ingelmunster), Luc Bruneel (Ingelmunster), Els Lammertyn (Tielt), Nancy Lammerty, (Tielt), Orhan Yilmaz – Turkse gids (Turkije)

Dinsdag 16 november 2021

Van : Kayakoy
Naar : Oludeniz
Afstand : 6 km
Stijgen : 200 m
Dalen : 300 m
Duur : 3 uur

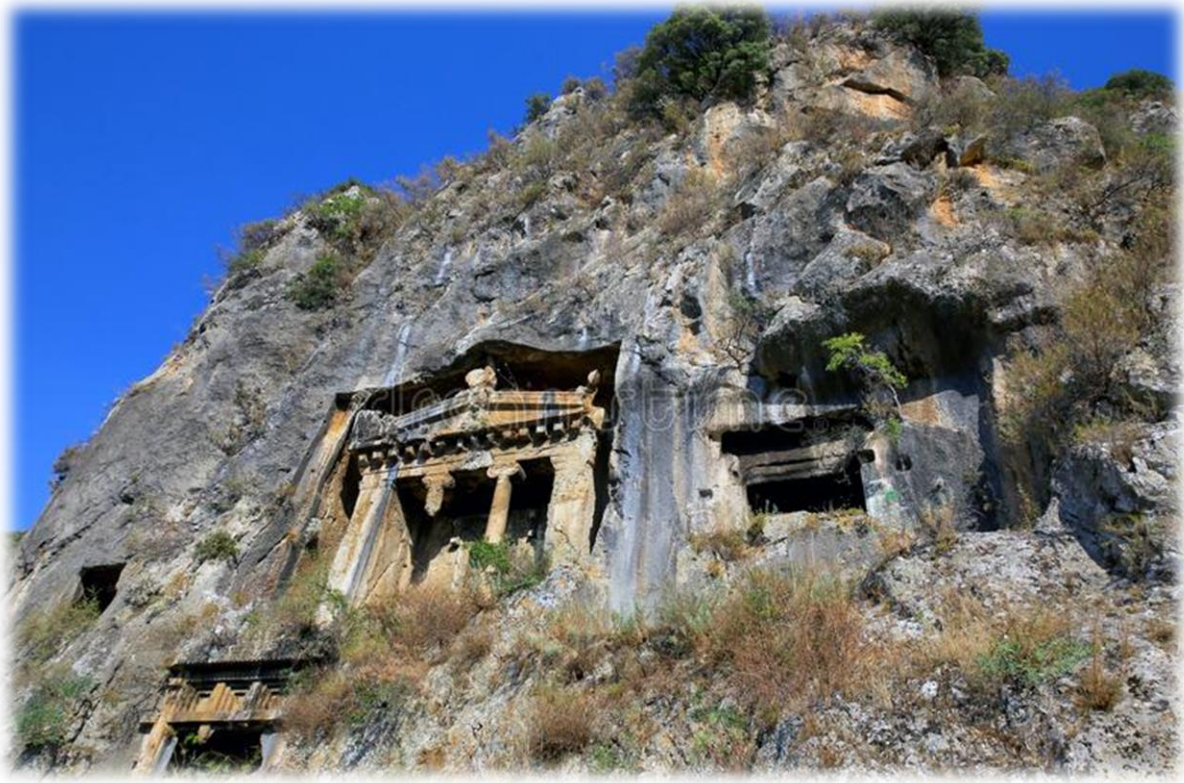

Voor onze wandeling brengen we een bezoek aan de rots tombes, uitgehouwen in de rotswand op een heuvel boven de stad Fethiye. Deze goed bewaard gebleven graven zijn gemakkelijk

bereikbaar vanuit de stad, aangezien de oude Lyciërs er de voorkeur aan gaven om met hun overledenen in de buurt te wonen. Van aan het bovenste graf hebben we een mooi zicht op de stad en zijn kust.

Het graf van Amyntas, ook bekend als het Fethiye-graf, is een oud Grieks uit de rotsen gehouwen graf in het oude Telmessos, in Lycia, momenteel in het district Fethiye in de provincie Muğla, gelegen in de Egeïsche regio. Het moderne Fethiye bevindt zich op de plaats van de oude Griekse stad Telmessos, met het graf van Amyntas aan de zuidkant van de stad in de berghelling, aan de voet van de berg. Het indrukwekkend uitzijende graf werd

gebouwd in 350 voor Christus en is vernoemd naar de Griekse inscriptie op de zijkant ervan, die luidt "Amyntou tou Ermagiou", wat vertaald naar het Nederlands betekent "Amyntas, zoon van Hermagios. De tombe is gebouwd door de Lyciërs, de mensen die destijds in dit gebied van Turkije woonden. De Lyciërs waren nooit lid van een specifiek land, maar eerder een hechte confederatie van onafhankelijke stadstaten, waaronder Telmessos.

Nadien brengen we een bezoek aan de haven en de stad. Fethiye is gelegen tussen Marmiris en Antalya, het heeft circa 45.000 inwoners en is een middelgrote badplaats. Ten opzichte van andere vakantiebestemmingen in Turkije, onderscheidt Fethiye zich met name dankzij de schitterende natuur in de omgeving. Rond Fethiye ligt namelijk het Taurusgebergte. Een

natuurgebied dat bestaat uit rijk begroeide bergen met een hoogte van wel 2000 meter. Het Taurusgebergte is een prachtig gebied voor natuurliefhebbers.

Het Taurusgebergte staat namelijk bekend om de vele bloemen. Naast de vele dennenbomen, vind je in de bossen ook veel tijm, laurier en pijnbomen. Dit zorgt vaak voor een lekkere geur in de omgeving.

Voor een aalmoes kan je hier je schoenen laten poetsen door een echte vakman.

Na het bezoek aan de stad gaan we eten in een klein restaurantje.

We hebben een volledige week een autobus met chauffeur ter beschikking. De chauffeur is een aangename man maar hij spreekt enkel maar Turks.

Al het eten wordt vers klaargemaakt.

Fethiye bestaat qua uiterlijk eigenlijk uit twee gedeelten; het oude centrum en de nieuwe wijk Calis. Met name in het oude centrum is het echte Turkse leven goed bewaard gebleven. Je vindt hier leuke kleine straatjes met bazaars, theehuizen en winkeltjes. Ook is er een bazaar waar men allerlei nep-merkartikelen verkoopt. Verder kan je leuk door Umbrella-Street lopen. Boven de straat hangen vele gekleurde paraplu's. Een prachtig gezicht. Ook leuk is de dagelijkse vismarkt. Verwonder je over de diverse soorten vis en de manier van verkopen. In

de restaurantjes rond de markt, kan je de vis vers proeven. Je kan er ook een vis kopen en ter plaatse laten bereiden in een restaurant.

In totaal contrast tot elke andere regio is Kayakoy volkomen uniek. De mooie overblijfselen op de heuvel waren eens een vruchtbaar dorp. In 1922 is het dorp door de Grieken verlaten.

Onze Turkse gids Orhan (links op de foto) geeft wat uitleg over het verlaten dorp. Het is een dorp waar de tijd stilgestaan heeft.

De verlaten ruïnes van deze eens bruisende stad liggen tegen het Taurusgebergte. Dicht bij de wereldberoemde stranden en de jachtrijke haven van Olu Deniz. Hoewel de stenen gebouwen

dakloos en verweerd zijn en de smalle straatjes met de jaren versleten zijn, is dit geen oude stad, maar een moderne ruïne die om politieke redenen in de jaren 1920 is verlaten.

Oorspronkelijk was het gebouwd rond 1700. De stad, Karmylassos in het Grieks, was de thuisbasis van maar liefst 20.000 Grieks-orthodoxe inwoners aan het begin van de twintigste

eeuw. De gevolgen van de Eerste Wereldoorlog en de ineenstorting van het Ottomaanse rijk leidden tot de Grieks-Turkse oorlog (1919-1922). Kayaköy werd door de UNESCO geadopteerd als een wereldvriendschap en vredesdorp.

Momenteel staan er hier nog ongeveer 2.000 huizen maar oorspronkelijk stonden er hier 15 tot 20.000 woningen.

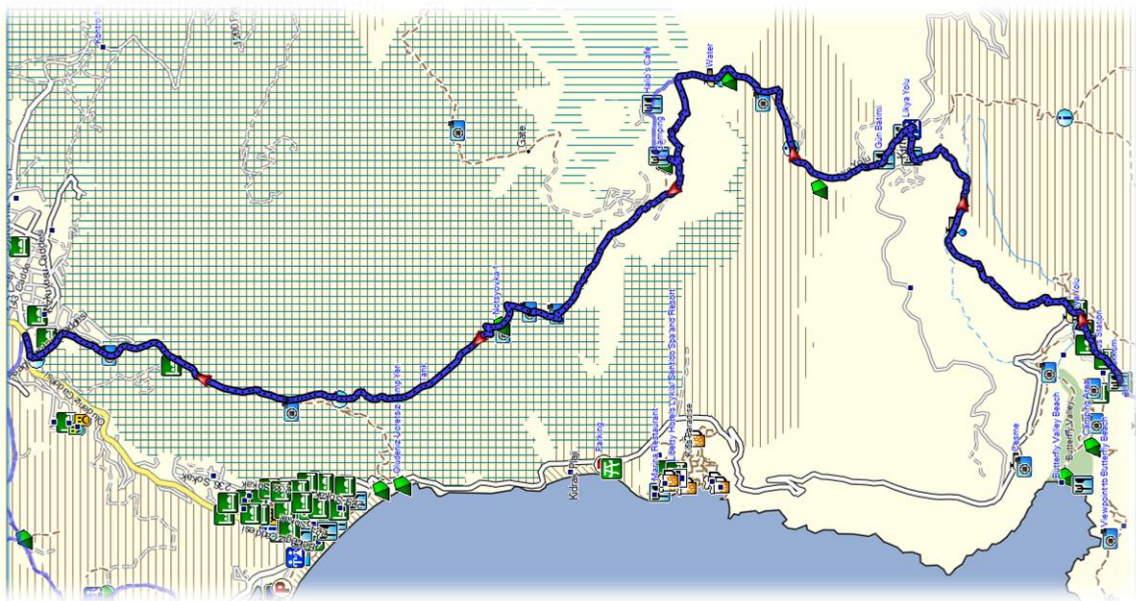
We eindigen onze wandeling aan het strand van Fethiye.

Woensdag 17 november 2021

Van : Ovacik
Naar : Faralya
Afstand : 14 km
Stijgen : 500 m
Dalen : 500 m
Duur : 5 uur

We starten vandaag aan het officiële startpunt van de Lycian Way. Ons ontbijt nuttigen we buiten maar het is er bitter koud. We dragen dus allemaal een dikke jas.

Dankzij de culturele rijkdom, natuurschoon en bijzondere ligging is Fethiye een van de mooiste toeristische centra van Turkije. De romantische stad ligt aan een baai in de Golf van Fethiye, met kleine en grotere eilanden tegen de achtergrond van groene dennenbossen. 's Avonds is Fethiye een levendige stad met winkels en bars die tot laat in de nacht geopend zijn

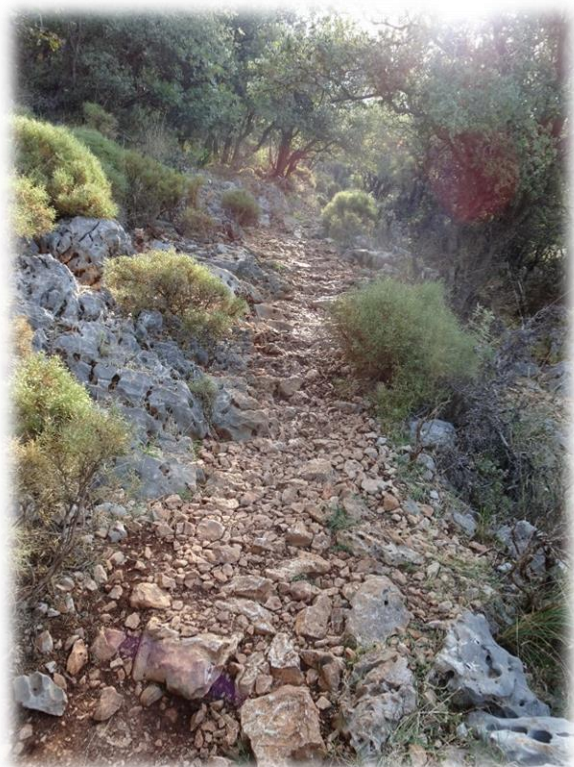

Fethiye heeft zelf geen strand, maar de stad ligt vlakbij het meest paradijselijke strand van Turkije. De blauwe lagune Ölydeniz is een lust voor het oog. Een van de beste plaatsen ter wereld als je even niets anders wilt doen dan lekker relaxen in een oogverblindende omgeving.

Granaatappels groeien niet aan bomen maar aan struiken die tot 6 meter hoog kunnen worden. Granaatappels zijn oorspronkelijk afkomstig uit Perzië en worden al eeuwenlang gekweekt

rond de Middellandse Zee, het Midden-Oosten, Afganistan, India en de Kaukasus. De vrucht is heel sappig en bevat grote cellen zoals een citrusvrucht, maar in elke cel zit een pitje van ongeveer 3 mm groot. Om de pitjes zit een soort gelei, zoals om de pitjes van een tomaat.

Bovendien bevat de vrucht van de granaatappel veel vellen. Omdat de vellen niet lekker smaken, vereist het eten van de vrucht het zorgvuldig pellen van elke cel. Bij rijpe vruchten is

het vruchtvlees donkerrood. De schil is erg stevig en leerachtig. De vrucht kan wel uitgeperst worden, al gaat daarbij veel vruchtvlees verloren.

Het sap van de granaatappel vormde oorspronkelijk de basis voor grenadine. Grenadine is lange tijd de algemene benaming voor allerlei siropen geweest, zoals limonadesiroop dat nu

is. Het is tegenwoordig een soort limonadesiroop die wordt gebruikt in cocktails, zoals in tequila sunrise en wordt grenadine niet meer gemaakt van granaatappelsap, maar is het een mengsel van andere vruchten.

Granaatappels staan symbool voor vruchtbaarheid vanwege hun vele zaden, maar ook voor de dood vanwege de rode kleur van het binnenste van de vrucht. De eerste afbeeldingen van de granaatappelboom zijn gevonden op grafschilderingen van de Egyptenaren van 2500 voor

Christus. Streken die naar de granaatappel zijn genoemd zijn het Spaanse Granada en het Caraïbische eiland Grenada. De vrucht staat dan ook in het stadswapen van Granada, maar de vrucht op de vlag van Grenada is een nootmuskaat en geen granaatappel. Ook de handgranaat is naar de granaatappel genoemd, vooral vanwege de vorm, maar ook omdat de zaden om je heen schieten als de vrucht op de grond valt.

Foto onderaan; op de achtergrond staat een gebouwtje. Het is een lijkenhuisje. Orhan geeft wat uitleg over de manier waarop men hier een lijk opbaart.